

Abstrakt

Předkládaná diplomová práce se poměrně komplexně zabývá – v současné době velmi aktuálním – tématem „odpovědnost za škodu způsobenou vadou výrobku“; tedy povinností k náhradě vadným výrobkem jeho uživateli (či osobě třetí) způsobené újmy, obecně tížící toho, kdo je označen za „výrobce“ daného produktu, původně vycházející z úpravy směrnice Rady ze dne 25. července 1985, o sbližování právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky (85/374/EHS) (dále jen „směrnice č. 85/374/EHS“).

Tato práce se však neomezuje jen na samotný (zevrubný) popis současně platné a účinné české prováděcí právní úpravy, nýbrž tuto srovnává s (legislativně výrazně kvalitnější a své unijní předloze mnohem věrnější) prováděcí úpravou francouzskou. Byla to totiž právě Francie, jež svým způsobem utvářela konečnou podobu tohoto odpovědnostního režimu, neboť to byly právě francouzská transpozice, a francouzská rozhodovací (soudní) praxe, které byly nejčastěji předmětem rozhodování Soudního dvora, vztahujícího se k interpretaci jednotlivých ustanovení a principů v textu uvedené směrnice obsažených. Francie, potažmo její úprava nicméně byla vybrána ještě z jednoho důvodu; jako stát vyznávající idey kontinentální právní kultury je v této souvislosti, tedy v návaznosti na to, že úprava česká a francouzská mají obě stejnou předlohu – směrnici č. 85/374/EHS – více než způsobilá posloužit zákonodárci českému jako výrazný zdroj inspirace. Uvedená komparace však není hlavním cílem této práce...

Hlavní těžiště zájmu této práce je totiž v analýze toho, zda předmětná směrnice naplnila, resp. stále plní svůj cíl a účel, s nimiž ji její autoři přivedli na tento svět; tedy zhodnotit, zda tato úprava dostála očekáváním, jež na ni byla a jsou kladena, a pokud ne, pokusit se identifikovat příčiny tohoto nezdaru. V návaznosti na uvedené pak bude také zkoumáno, zda i přes svoji na poli unijním dlouhověkou existenci je stále schopna reagovat na nové tendence a směry této moderní technizované doby, a jak se k této otázce staví unijní a národní autority.